

Снѣгарова за 1616, а по фотографския отпечатъкъ може да се приеме 1516 год. Въ срѣдата на кржглия печать сж изобразени знаковетѣ на таинството евхаристия — сждъ, копие и звезда, съ датата, а наоколо въ два реда надпись: † Σφραγὶς τῆ κοινῆ μυστεῖα τῆ ἀγιωτάτης καὶ ἀποστολικῆς θρόνου τῆς πρώτης Ἰουστινιανῆς Ἀρχιεῶν καὶ πάσης Βουλγαρίας (Печать на общия музей на светейшия и апостолски престолъ на Първа Юстинияна Охридъ и на всички България).

19. — Приписка съ тайнопись въ прологъ отъ XIV в., български изводъ, стр. 805, пазенъ въ библиотеката на църквата Св. Богородица - Св. Климентъ въ Охридъ:

. . λ'πθ'νнθζα sθζ'вθ'нθ ψ^sεδ, εθβεβα вѣ лѣωεъсве: —
(= . . окаяннаго Даміана трѣ. ра. . . . иже оусрѣдне).

20. — Бележка отъ 1446 г. въ сжщия прологъ, стр. 806:

Е лѣт зчнд (6954—1446) въ дни вѣлгоѹтиваго и хѹтолювѣваго гна деспота Гюргѣа і с(ы)новъ него азъ смиреніи Никадимъ и по мѣти вѣничеи патріархъ приложѣ сѣа книгѣ великои цркви патріарскіе Жичи кто го кѣ ѿѣти ѿ цркви да в(ъ)дѣ) проклѣ аминѣ.

21. — Прологъ отъ XIV—XV в., български изводъ, съхраняванъ въ сжщата библиотека, № 11, на стр. 196, на края на проложното житие на св. Ивана Рилски четемъ обръщение къмъ светеца: . . . мѣи сѣ вѣсемѣтникомъ вѣцѣ сѣти твоѣ сѣрѣдники едѣнорѣдныи ти жѣзыкъ вѣлгарскыи и помози дръжавномъ црѣю нашемъ и пр. По-късно въ нѣкои сръбски преписи на св. Ивановото житие сръщаме неумѣстната прибавка на думата сръблѣе Тамъ четемъ . . . едѣнорѣдныи ти ѣзѣкъ . вѣлгаре же и сръблѣе и пр.

22. — Бележка отъ 1598 г., въ сжщия прологъ, стр. 27:

† Еа лѣто. гзрс (7106—1598) мѣа майѣа. ки. даѣтъ архіепископоѹ ѿхри(д)скоѣмъ кѣрѣ Еѣламоѹ главѣ емоѹ ѿсѣкѣше тѣрциѣ ѣ градоѹ оѹ Еѣлѣсѣ коѣ стѣворѣха величанѣ моѹка а нѣмѣ вѣчна емоѹ пѣметѣ .: